

den Kjendsgjerning, at en Examinand, der vilde tage Examen i Aalborg, fik bedste Charakter i Religion, men, da han fik Maabelig i et af de andre Fag — jeg skal ikke kunne sige, hvilket det var, men det var et af dem, hvori der fordres Temmelig Godt for at kunne bestaae, — faldt han. Han reiste da Aaret efter til Odense, men der fik han Maabelig i Religion og faldt, skjøndt han havde god Charakter i de andre Fag. Jeg vil nu spørge, om det ikke, med saadanne Exempler for Nie, er høist betænkeligt at opstille en Regel som den, der her er opstillet. For at raade Bod herpaa have et andet æret Udvælgelsesmedlem og jeg stillet Endbringingsforslaget under Nr. 4, men jeg skal strax erklære, at jeg tiltræder det til samme stillede Underbringingsforslag af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), idet jeg erkjender, at det giver en bedre Redaction. Jeg fastholder dog, som sagt, ikke dette Affnit af Loven, saafremt den ærede Minister erklærer, at han ønsker, at det skal udgaae af denne Lov; imod at det bliver optaget i en særlig Lov. — Der er dernæst et andet Punkt, hvori der har været Uenighed i Udvælget; det er med Hensyn til, hvor Examen skal afholdes. Jeg lægger nu ikke nogen overordentlig stor Vægt herpaa og vil meget godt kunne finde mig i, at Examen afvejlende holdes paa flere Steder, men paa den anden Side kan jeg ikke nære den Frygt, som nogle af de Herrer have, for at Examen stadigt afholdes i Kjøbenhavn. Jeg troer, at der er visse praktiske Fordele forbundne dermed, og at vi i saa Henseende kunne see hen til, hvad der allerede foregaaer under den nuværende Lovgivning; thi ifjor blev Examen afholdt i Kjøbenhavn, og vi see af en Bekjendtgjørelse, at den atter iaar skal foregaae her. Jeg antager, at Administrationen maa have overveiede Grunde hertil, og nogle af disse seer jeg godt. Det er saaledes bekvemere stadigt at lade Examenskommissionen virke her i Kjøbenhavn, idet den da bedre kan indrette sig i Henseende til Locale og alt andet; men dette overlader jeg som sagt til Ministeren; foretrækker han Afvejling i saa Henseende, skal jeg være villig til at bøde mig for ham. — Jeg kommer nu til det Forslag til § 6, der under Nr. 6 er stillet af de ærede

Rigsdagsmænd for Kjøbenhavns 2den og 6te Valgkreds (Brix og Steen). Det ærede Medlem, som motiverede det (Brix), sagde, at han var bleven i allerhøieste Grad forbausset ved at læse Begyndelsen af et Punkt i Udvælgets Betænkning, men jeg tilstaaer, at jeg er bleven i høi Grad forbausset ved at høre det ærede Medlem og ved at see det nævnte Forslag, skjøndt jeg skal indrømme, at det staaer i fuldkommen Overensstemmelse med de Udtalelser, der under Sagens 1ste Behandling faldt saavel fra dette ærede Medlem som fra den anden ærede Forslagsstiller. Jeg fik dengang kun Vellyst til at høre mig ganske kort, idet jeg forbeholdt mig at fremsøre, hvad jeg kunde have at sige, til Sagens 2den Behandling, og jeg vil da nu udtale, at min Forbauselse i Grunden gjælder, at hele Betragtningen om den store Fordeel, som der efter de Herrer's Mening skal være forbunden med, at vedkommende Lærere, der have undervist Eleverne, ogsaa komme til at examinere dem, først kommer frem nu. Vi have omtrent i 10 Aar haft privat Forberedelse til denne Examen; vi have haft Anstalter, hvorfra Eleverne, naar de have faaet Examen, ere udgaaede med den samme Ret som de, der ere udgaaede fra Statsseminarierne; men jeg har ikke hørt den nævnte Betragtning gjort gjældende fra de ærede Medlemmers Side før nu, da den skal anvendes paa Statsseminarierne. Nu faaer man pludselig Dinene op for det Færlige, Uhyggelige og Nedbrydende, der skal være i Lovforslagets Bestemmelse, medens man i 10 Aar ikke har udtalt det Mindste om, at vi snarest muligt maatte faae en Bestemmelse som den af dem her foreslaaede indført i de private Anstalter, thi, vil Sigt virke færligt, uhyggeligt og nedbrydende ved Statsseminarierne, taber Underviisningen derved sin Frihed, maa det Samme ogsaa have været Tilfældet ved de andre Seminarier. Det, der forbauser mig, er, at man synes at betragte Statsseminarierne med ganske særegne Blik; saasnart der gjøres Forslag, som skulle ramme dem, faaer man et ganske andet Syn paa Sagen end tidligere, og dette gjælder ogsaa den ærede Minister, naar han, hvad jeg dog ikke nu videre skal gaae ind paa, ved første Behandling udtalte sig om det sær-